

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Zuzany Bystřické a soudců Mariana Kokeše a Lubomíra Majerčíka v právní věci

navrhovatele: **J. H.**
bytem X
zastoupený advokátem JUDr. Radkem Ondrušem
sídlem Bubeníčkova 42, 615 00 Brno

proti
odpůrci: **Obec Holasice**
sídlem Václavská 29, 664 61 Holasice
zastoupená advokátem Mgr. Stanislavem Smrčkou
sídlem Jakubské náměstí 580/4, 602 00 Brno

za účasti osob
zúčastněných
na řízení: **I) SVE GROUP, a.s.**
sídlem Vídeňská 188/119 d, 619 00 Brno
zastoupená advokátem Mgr. Romanem Klimusem
sídlem Vídeňská 188/119d, 619 00 Brno

II) ČEPS, a.s.
sídlem Elektrárenská 774/2, 101 52 Praha 10

o návrhu na zrušení opatření obecné povahy – Změna č. 1 a Změna č. 2 Územního plánu Holasice ze dne 24. 10. 2023, které nabyly účinnosti dne 9. 11. 2023 v celém rozsahu,

Shodu s prvopisem potvrzuje: D. J.

případně v částech týkajících se ploch P1 – plochy občanského vybavení a K5 – plocha sídelní zeleně

takto:

- I. O návrhu, aby soud zrušil opatření obecné povahy – Změna č. 1 a Změna č. 2 Územního plánu Holasice ze dne 24. 10. 2023, které nabyly účinnosti dne 9. 11. 2023 v celém rozsahu, popřípadě v části týkající se plochy K5 – plocha sídelní zeleně, **se řízení zastavuje.**
- II. Návrh, aby soud zrušil opatření obecné povahy – Změna č. 1 a Změna č. 2 Územního plánu Holasice ze dne 24. 10. 2023, které nabyly účinnosti dne 9. 11. 2023 v částech týkajících se plochy P1 – plochy občanského vybavení **se zamítá**
- III. Navrhovatel **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.
- IV. Navrhovatel **je povinen** nahradit odpůrci náklady řízení ve výši 16 525 Kč, a to k rukám žalobcova advokáta Mgr. Stanislava Smrčky, do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- V. Osoby zúčastněné na řízení **nemají právo** na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci a argumentace navrhovatele

1. Navrhovatel se domáhá, aby soud zrušil opatření obecné povahy – Změna č. 1 a Změna č. 2 Územního plánu Holasice ze dne 24. 10. 2023, které nabyly účinnosti dne 9. 11. 2023 v celém rozsahu, případně v částech týkajících se ploch P1 – plochy občanského vybavení a K5 – plocha sídelní zeleně.
2. Navrhovatel je vlastníkem zemědělské usedlosti č. p. X v k. ú. a obci X a vlastníkem mj. poz. parc. č. XA, XB, XC, XD zapsaných na LV č. X, spoluvlastník nemovitostí zapsaných na LV č. X A X a vlastníkem a propachtovatelem zemědělské půdy zařazené ve veřejném registru půdy ve čtvrcích č. XE, XF, XG, XH v k. ú. a obci X. Zde provozoval v minulosti dlouhodobě zemědělskou prvovýrobu, v současné době ji provozují jeho dcery. Uvedené nemovitosti jsou v okrajové části obce, určené k zemědělské prvovýrobě, navazující na obhospodařovanou zemědělskou půdu, obdobně jako ostatní sousední nemovitosti. Jde o urbanisticky dlouhodobě stabilizované území, jehož rozvoj musí být i s ohledem na zásady územního plánování podřízen jeho kontinuálnímu vývoji.
3. V bezprostředním sousedství této usedlosti se nachází pozemek parc. č. XI, a části pozemků XJ, XK, XL, na nichž obec již asi 13 let usiluje o vybudování mateřské školky. K tomuto účelu je ale pozemek nevhodný, a to z hlediska lokality i velikosti. Mateřská školka do této lokality nepatří, v budoucnu může zkomplikovat využívání sousedních nemovitostí. Tento pozemek, a pozemek na něj bezprostředně navazující, se staly předmětem změny územního plánu, jež je tímto návrhem napadán, změnami je označen jako lokalita P1 a lokalita K2. Na těchto pozemcích se v minulosti nacházela podobná zemědělská usedlost jako v případě nemovitosti navrhovatele, obec ji však zakoupila a následně demolovala. Vznikla proluka, kterou obec hodlá navrhovaným způsobem zastavět, což nemá žádné logické odůvodnění a navrhovatel to chápe jako osobní schválnost vedení obce, které zde hodlá celý projekt

realizovat jen z důvodů osobní animozity některých představitelů obce vůči němu. Obec odmítá nabídky navrhovatele na odkup předmětných pozemků.

4. Obec chce postavit školku na opačném konci, než je rezidentní výstavba pro mladé rodiny, v místě, kam je problematický vjezd a nedostatek parkování. Stavební společnosti budující novou výstavbu obci nabízely možnost školku postavit v místech nové výstavby jako související občanskou vybavenost, což by bylo vhodné pro mladé rodiny. Toto řešení obec odmítá. V minulosti realizaci bránil územní plán, proto byly přijaté napadené Změny č. 1 a č. 2.
5. Proces pořizování obou změn považuje navrhovatel za nezákonný. Jde o využití salámové metody prosazení záměru v území, který je zde nepatřičný, přičemž prosazení záměru se děje přijetím dvou postupných na sebe navazujících změn v jedné konkrétní lokalitě (de facto k jednomu pozemku), kdy se nejdříve mění využití a následně regulativy využití a regulativy využití navazujícího pozemku.
6. Tento postup záměrně vede k chaosu a zamlžuje celkový záměr pořizovatele. Ve skutečnosti nastala jedna jediná změna, omezující práva navrhovatele, která relativizuje dopad změn do území. Účastníci se nemohli vyjádřit k záměru změny jako celku, ale pouze k jejím částem. Tento proces byl nezákonný pro nerespektování procesních požadavků projednávání pořizování územního plánu a jeho změn, obcházení zákonných požadavků posuzování změn v území a netransparentnosti. Je obtížné rozlišit, kde začíná Změna č. 1 a kde Změna č. 2, textová část Změny č. 1 má na webových stránkách dvě textové podoby, Změna č. 2 žádnou textovou část nemá. Dle navrhovatele se jedná o změnu jedinou, do níž bylo postupně přidáno, resp. z ní bylo odebráno, a to způsobem, který je pro účastníky řízení naprosto netransparentní, přičemž jsou přesvědčeni, že jde o záměr.
7. I z toho důvodu navrhovatel vznesl i námitku systémové podjatosti s požadavkem přenesení procesu pořizování návrhu Změny UP na jiný úřad. S touto námitkou se nikdo nevyrovnal a nebylo o ní rozhodováno, což je procesní vada způsobující nezákonnost procesu projednání již Změny č. 1. Územní plánování je sice v samostatné působnosti obce, ale tato samostatná působnost je ovládána veřejným zájmem, který v tomto případě zcela absentuje. Územní plánování nesmí být nástrojem libovůle a již vůbec ne vyřizováním osobních účtů či projevem osobní zášti podpořenou výkonem veřejné funkce. Zde veřejný zájem absentuje, jde o zneužívání územního plánování. Výsledkem obou změn jsou změny přímo se dotýkající práv navrhovatele, a to v ploše označené oběma změnami jako P1 a K5, a to včetně regulativů k oběma plochám. Obě změny nerespektují skutečný stav v území, který je dlouhodobý a neměnný.
8. Pokud jde o změny v lokalitě P1, navrhované Změnou č. 1, jde o zásadní změnu využití pozemku. Původně bylo územním plánem toto území vymezeno jako Bz/ts, smíšená zóna vesnického charakteru se zemědělskými hospodářstvími, a to v celé lokalitě, následně pak bylo území vymezeno jako plocha smíšená obytná. Změna č. 1 v ploše P1 umožnila ve vztahu k jedinému nevelkému pozemku změnu tak, že uprostřed stabilizované zóny na malé proluce vymezila plochu OV (občanské vybavení) s tím, že podmínkou je začlenění do stávající struktury obce. Taková podmínka bez dalších zásahů, k nimž však následně došlo Změnou č. 2, byla nesplnitelná. To musel pořizovatel vědět již při rozdělení záměru změn (rozdělil je totiž de facto k námitkám navrhovatelů), a proto následně doplnil změnu tak, že snížil regulativy zástavby (zastavitelnost, výškové členění, maximální výšku zástavby a konečně, velmi paradoxně, vynětí z hlukových limitů).

Shodu s prvopisem potvrzuje: D. J.

9. Změnou č. 1 bylo dosaženo změny využití území, a to s odůvodněním, že jde o nezbytnou stavbu z hlediska záměrů obce. Dle navrhovatele jde o lež. Záměr stavby školky ve staré zástavbě je nevhodný, neproporcionální, nezačleňuje se do okolní zástavby a jde o nepřiměřený zásah. Nejedná se o skutečné potřeby obce a jejích obyvatel, je v rozporu s požadavky územního plánování. Plocha P1 je v části zástavby, která je dlouhodobě neměnná, využitím i skladbou obyvatel, k nové výstavbě ani obnově bytového fondu tam nedochází. Není nezbytné stavět školku v místě, kde je to pro ni nejméně vhodné jak z hlediska potřeb obyvatel, kteří by víc než školku využili zařízení sociálních služeb, tak i z hlediska využití této oblasti. Kapacitu předškolního vzdělávání není nezbytné řešit výstavbou v této ploše, kde nejsou žádné mladé rodiny s dětmi, které se paradoxně nacházejí v místě nové výstavby v opačné části obce. Obec má možnost postavit školku přímo v místě nové výstavby, kde se pro to nachází nejen vhodné místo ale i veřejný zájem na komunikační dostupnosti umocněný vstřícným přístupem developera, který má rovněž zájem na umístění školky v dané lokalitě. Občanská vybavenost je funkce akcesorická bydlení a měla by být umístována v jeho blízkosti, kde je ho potřeba, nikoliv v místě, kde taková potřeba zjevně není, kde již školka v docházkové vzdálenosti stojí. Od října 2021 je v provozu nová kontejnerová mateřská škola pro 25 dětí v lokalitě Čtvrtě. V současné době má rezervu pro další přistěhované rodiny s dětmi. Stávající školka na ulici J. F. má kapacitu 40 dětí. (Plánovaná MŠ na ulici V. má mít kapacitu 50 dětí).
10. Pokud jde o tvrzení o demografickém růstu, z údajů Českého statistického úřadu je patrné, že nejde o žádný skokový nárůst počtu obyvatel obce. Porodnost v ČR výrazně od nejsilnějších ročníků v letech 2007, 2008 a 2009 výrazným tempem klesá, argumentace nárůstem počtu obyvatel, které by nutně vyžadovalo novou školku na nejhoupějším místě, na kterém jí lze v obci postavit, je zjevně účelová. Od nových obytných ploch je tato plocha v příliš velké vzdálenosti. Reálný příliv obyvatel demograficky nespadá do mladších ročníků, nýbrž se týká osob ve vyšším produktivním věku.
11. Od stávajících rozvojových ploch obydlených mladšími ročníky obyvatel s blízkou veřejnou zelení a ploch, kde se počítá s novou výstavbou, je zamýšlená školka vzdálená řádově v kilometrech a není v podstatě pěšky dostupná. Jde o diskomfortní a urbanisticky zcela nelogické řešení pro obyvatele nově vystavěných domů. V předmětné lokalitě není zajištěna dopravní obslužnost MHD, kdy vozidla parkující v dané lokalitě při komunikaci, prakticky vylučují obousměrný provoz na příjezdové komunikaci k předmětné školce, není zde možnost parkování. To s sebou nese zvýšení dopravy v ulici V., jež na to není dimenzovaná a již nyní je využívána stroji zemědělské prvovýroby, a to řádově od první světové války. Tvrzení, že není třeba dostupnosti automobily, je tak zjevnou lží. Veřejné prostranství, které je namítáno, je k takovému projektu občanské vybavenosti zjevně nedostatečné, reálně dopravní situaci nijak nenapomáhá (parkovací místa ani místa pro zastavení tam nejsou a s ohledem na technické požadavky liniových staveb ani být nemohou). Vzniknou tak komplikace, dojde k výraznému snížení pohody bydlení v této ulici, k riziku pro přicházející i příjíždějící, problematický bude pohyb zemědělských strojů.
12. Účelové je i tvrzení o návaznosti na plochy zeleně. Přes jednu soukromou zahradu má předpokládaná školka návaznost na plochy zemědělsky využívané, nic z toho nemůže školka využívat. Ze školky děti nebudou moci vyjít bez rizika přechodů komunikací a dlouhé cesty po vozovce na první možnou veřejnou zeleně, pokud nebereme v úvahu trávník před školkou. Plocha plánované zahrady (K2) není pro dané účely vhodná. Dojde k omezení

ostatních uživatelů, včetně právě zemědělské prvovýroby. Jde o pozemek se zemědělskými plochami bezprostředně souvisící, v záplavovém území obce, navazující pouze na soukromé zahrady a pole, bez infrastruktury. Vymezení této plochy a její spojení s plochou P1 do jednoho zdánlivého celku má napomoci v dalších etapách povolení stavby na nevhodně situovaném, malém pozemku bez zahrady tak, aby byly alespoň formálně splněny regulativy nezbytné pro výstavbu mateřské školy.

13. Podle § 173 odst. 1 správního řádu musí opatření obecné povahy obsahovat odůvodnění. Jeho specifický obsah je blíže určován řadou ustanovení, např. § 68 odst. 3, § 174 odst. 1 a § 172 odst. 4 a 5 správního řádu, dále § 60 odst. 3. § 58 odst. 1 a 2 stavebního zákona. Na obsah uvedených ustanovení navrhovatel poukázal.
14. Jak vyplývá z porovnání textace Změny č. 1 a následného publikovaného úplného znění, namísto splnění zákonných povinností se pořizovatel zabýval v dalším projednávání pouze tím, aby textovou část více vyšperkoval, aniž by se přitom řádně vypořádal s uplatněnými námitkami, což je nezákonný postup. Dle navrhovatele jsou obě napadené změny územního plánu obce Holasice v rozporu se zákonem jako celek pro vady procesu, který jejich vydání předcházela a dále z hlediska nesplnění kritérií zákonnosti, přiměřenosti a proporcionality a dále zásad územního plánování ve vztahu k požadavkům na posouzení změn v území. Výsledek spočívající ve zde provedených funkčních změnách je účelový, vedený nezákonným záměrem, není úměrný sledovanému cíli, není potřebný k dosažení cílů sledovaných územním plánováním, resp. je s nimi v příkrém rozporu. Sledovaného cíle lze dosáhnout jinak, bez omezování vlastnických práv navrhovatele a ostatních osob, po kterých je požadováno snášení naprosto nevhodného záměru v bezprostřední blízkosti jejich obydlí a sídla podnikání, omezení tohoto podnikání i bydlení a dalšího využívání jejich nemovitostí. Dopady tohoto záměru a následné výstavby se odrazí v pohodě bydlení a dopravním omezení.
15. Prosazovaný zájem není veřejným zájmem, jež by měl požívat ochrany, neboť je zjevné, že obec takový konkrétní veřejný zájem nemá. Takový zájem se může projevit ve směru k jiné části obce, kde dochází k rozvoji bydlení. V předmětném území trvá zájem na zachování stabilizovaného území. Tvrzení o veřejném zájmu v tomto případě stojí na lži, je nedostatečně odůvodněn a soukromé zájmy dotčených vlastníků sousedních nemovitostí nejsou vzaty v potaz. Navrhovatel požadoval, aby soud napadené opatření obecné povahy – Změna č. 1 a Změna č. 2 Územního plánu Holasice ze dne 24. 10. 2023, které nabyly účinnosti dne 9. 11. 2024 se zrušil v celém rozsahu, případně tak, že dojde k jeho zrušení v částech týkajících se ploch P1 – plocha občanského vybavení a K5 – plocha sídelní zeleně soukromé a vyhrazené.

II. Vyjádření odpůrce

16. Navrhovatel usiluje primárně o zrušení změn ÚP jako celku, případně zrušení změn v částech „týkajících se“ ploch P1 a K5, a to bez bližšího upřesnění, jaké části se těchto ploch týkají. Z textu návrhu neplyne, jak se jeho právní sféry mohou dotýkat obě Změny jako celek. Je ovšem otázkou, zda navrhovatel disponuje žalobní legitimací k podání návrhu na zrušení obou Změn v celém rozsahu. Netvrdí, jak změnami v celém jejich rozsahu došlo ke zkrácení jeho práv ve smyslu § 101a zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“).

17. Navrhovatel svým návrhem vůbec nebrojí do obsahu Změny č. 2., zaměřuje se pouze na Změnu č. 1, kterou došlo k vymezení ploch P1 a K5. Netvrdí, jak Změna č. 2 zkrátila jeho práva. Odpůrce je proto přesvědčen, že navrhovatel svými obecnými tvrzeními nemohl založit svoji legitimaci k podání návrhu na zrušení obou změn, a to nadto jako celku. Odpůrce v této souvislosti odkazuje na judikaturu Nejvyššího správního soudu, která velí při soudním přezkumu územních plánů ke zdrženlivosti a řešení pouze zjevných excesů (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 1. 2020, č. j. 1 As 177/2019–23). Mimo jiné vzhledem k těmto závěrům by soud při svých úvahách měl upřednostnit zachování obou změn, případně preferovat minimalizaci zásahů do nich před jejich rušením jako celku, jak žádá navrhovatel (zde viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 10. 2007, č. j. 2 Ao 2/2007–73).
18. Navrhovatel zpochybňoval postup při pořizování obou na sebe navazujících změn. Odpůrci není zřejmé, co vlastně odpůrce svými obecnými tvrzeními namítá. Obě Změny se totiž týkaly jiných ploch. Změnou č. 1 došlo k vymezení navrhovatelem problematizované plochy P1 a K5 a Změnou č. 2 k vymezení zastavitelných ploch Z a ploch krajinné zeleně K na druhé straně obce v její západní části za železniční tratí. Změna č. 2 nenastolila žádnou změnu, která by byla způsobilá se dotknout práv navrhovatele. Navrhovatel ani dotčení svých práv Změnou č. 2 netvrdí. Pouze se omezuje na kritiku o údajném zamlžení záměru pořizovatele a snaží se dovodit, že se nemohl vyjádřit ke změnám jako celku, aniž tvrdí, co mu bylo znemožněno namítat. Jeho argumentace vyznívá účelově, neboť navrhovatel vůči Změně č. 2 žádné námítky v rámci procesu jejího přijímání nevzněl, nevzněl je ani v návrhu. Návrhové body směřují pouze do Změny č. 1. Navrhovatel konkrétně netvrdil, v čem by souběžné přijetí obou změn mělo být netransparentní. Z návrhu i z námitek uplatněných v rámci přijímání je zřejmé, že po celou dobu zřetelně věděl, co je jejich předmětem, nemohlo tedy dojít ani ke krácení jeho práv. Společnému přijetí dvou změn nebrání žádné ustanovení zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), či jiný právní předpis.
19. Pokud se týká námítky systémové podjatosti, navrhovatel uvedl, že ji vznesl a požadoval přenesení procesu pořizování předmětných změn na jiný úřad, přičemž a této námitce nemělo být rozhodnuto. Nekontretizoval, kterým podáním ji vznesl. Odpůrce dohledal, že pouze v podání ze dne 29. 11. 2021 navrhovatel v bodě 4. uvedl, že „[p]rotože jde o bezprecedentní prosazování záměru obce, který je jednoznačně v rozporu s pravidly územního plánování, je na místě již v této fázi vznést námitku systémové podjatosti, neboť územní plánování musí sloužit k urbanistickému rozvoji rámci zákonných parametrů, nikoliv pouze k prosazování vlastního stavebního záměru obce, které nemá akceptovatelné veřejnoprávní opodstatnění.“ Odpůrce nepovažuje uvedenou pasáž za vznesení námítky podjatosti.
20. Navrhovatel dále, opět v obecné rovině, namítá, že nebyly řádně vypořádány jeho námítky. To není pravdou. Změna č. 1 obsahuje v textové části v kapitole 17. podrobné vypořádání uplatněných námitek, a to včetně námitek navrhovatele. Jeho obsáhlým námitkám jsou věnovány str. 79 až 97. Navrhovatel považuje záměr mateřské školky ve staré zástavbě za nepřiměřený a neproporcionální, nadměrně ho omezující v jeho právech, nejedná se o prosazování veřejného zájmu. Odpůrce předesílá, že v procesu územního plánování dochází k vážení řady zájmů soukromých i veřejných, a výsledkem pak musí být rozhodnutí o upřednostnění některých zájmů před jinými při zachování právem předvídané

proporcionality a ochrany základních práv před svévolnými a excesivními zásahy. Odpůrce poukázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 2. 2011, č. j. 6 Ao 6/2010-103. Dále poukázal rovněž na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 5. 2. 2009, č. j. 2 Ao 4/2008-88, ze kterého plyne, že správní soudy nejsou oprávněny posuzovat vhodnost funkčního využití té které lokality. V případě přijatých změn se nejedná o exesivní, svévolné či nezákonné řešení, nemusí se ale navrhovateli líbit. Řešení, které požaduje on, by zase zřejmě nevyhovovalo jiným subjektům.

21. Dle navrhovatele jsou přijaté změny z důvodů, které uvedl neproporcionální. V procesu přípravy Změny č. 2 však neuplatnil žádnou námitku, a námitky proporcionality této změny mu tak nepřísluší. Navrhovatel včas neuplatnil své námitky proti upraveným částem Změny č. 1 v souladu s veřejnou vyhláškou ze dne 6. 6. 2023, č.j. HOLA 857/2023, tedy do 19. 7. 2023. Zaslal je totiž sice e-mailem dne 18. 7. 2023, ale nikoliv do příslušné elektronické podatelny podatelna@holasice.cz, ale na e-mailovou adresu ucetni@holasice.cz a na adresu podatelna@zidlochovice.cz. Obec Židlochovice nemá s projednávanou změnou nic společného. Zároveň podatel toto své podání do 5 dnů nedoplnil v souladu s § 37 odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů. Podání tedy nebylo nikdy účinně doručeno (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 12. 2010, č. j. 1 Ans 5/2010–172). K vypořádání námitek navrhovatele i přesto došlo. Byl to výraz vstřícnosti a snahy o nadstandardní kvalitu odůvodnění.
22. Na pozemcích ve vlastnictví navrhovatele nedošlo k žádným změnám, může je využívat jako doposud. Dotčení svých práv spatřuje v tom, že přijatá změna umožňuje využít obecní pozemky k jinému účelu, než ke kterému byly doposud určeny. Právo na neměnnost poměrů v okolí jeho nemovitostí mu však nesvědčí. Přijatá Změna č. 1 sleduje legitimní, relevantní cíle a není založena na libovůli či diskriminaci. Pozemky v plochách P1 a K5 jsou vlastnictvím obce, a proto je logické že o občanské vybavenosti je uvažováno právě zde, ne na pozemcích ve vlastnictví soukromých osob. Z urbanistického hlediska je vhodné zaplnit proluku v existující zástavbě, napojenou na komunikaci na ulici V. s možností napojení na inženýrské sítě. Změna č. 1 ve svém odůvodnění vysvětluje s ohledem na demografickou prognózu, proč je potřeba navýšit kapacitu občanské vybavenosti. a to v kapitole 11 textové část. Na námitku navrhovatele reaguje text na str. 85, popírá jeho názor, že kapacity předškolních zařízení v obci jsou dostatečné. Poptávka po navýšení reálně existuje a bude sílit. Odpůrce nad rámec odůvodnění Změny č. 1 doplňuje, že v mezidobí od vydání této změny opět narostl dle ČSÚ počet obyvatel Holasic na 1384 k 1. 1. 2024. A průměrný věk holasické populace je k tomuto datu 38,3 let, tedy výrazně pod republikovým průměrem (42,8 let). Obec se rozrůstá a je tvořena relativně mladou populací. Pokud jde kontejnerovou školku na adrese Čtvrť 508, 664 61 Holasice, má plně naplněnou kapacitu 25 dětí a měla by primárně saturovat potřebu právě v západní části obce. Nadto představuje provizorní řešení. Krajská hygienická stanice Jihomoravského kraje svým stanoviskem ze dne 27. 5. 2022, č.j. KHSJM 310039/2022/BM/HDM, vyslovila dočasný souhlas na dobu určitou do 31. 8. 2025 s navýšením počtu dětí v mateřské školce v modulárním objektu ve Čtvrtích a v objektu na adrese J. F. z 50 na 65 dětí. Kapacita obou objektů je plně obsazená. Opět i uvedené ilustruje potřebu navýšení občanské vybavenosti v obci a hledání dlouhodobě udržitelných řešení odpovídajících panujícím trendům.
23. Plocha P1 je vymezena ve východní části obce, která je nadále těžištěm zástavby, ve které stále bydlí většina jejích obyvatel a jejíž potřebu má primárně tato plocha občanské

vybavenosti pokrývat. Předškolní zařízení v ploše P1 v této části obce je v docházkové vzdálenosti cca 400 m, potřeba dojíždět je minimální. Ovšem i automobilová doprava je možná, jak je vysvětleno zejména na str. 88 textové části Změny č. 1., a to z pozemků parc. č. XM a XN v k.ú. X, na kterých je i dostatečný prostor pro otáčení a parkování vozidel. Dopravní řešení případného záměru bude však posuzováno až ve stavebním řízení, ve kterém bude konkrétní podoba záměru povolována. Nicméně již nyní lze říct, že komunikace ve stávající či upravené podobě na ulici V. a uvedené pozemky ve vlastnictví obce umožňují nalézt dopravní řešení, které záměr umožní. Zhoršení dopravní situace nehrozí. Komunikace ve stávající podobě umožňuje bezproblémové užívání sousedních nemovitostí navrhovatele a pohyb zemědělské techniky zaparkované na dvoře jeho domu, což dokládá i letecký snímek, který zároveň ilustruje licoměrnost navrhovatele, který ve vztahu k ploše K5 namítá, že přes jednu zahradu má tato plocha přímou návaznost se zemědělsky využívanými pozemky, a proto je prý nevhodná pro účely školky. Část svého podobně vzdáleného pozemku navrhovatel využívá k rekreaci a má zde umístěn i bazén. Tedy navrhovatel stejně jako i další sousedé se zde mohou rekreovat, ale pro pobyt dětí je prý plocha v sousedství zcela nevhodná vzhledem k nepřímo přilehlé zemědělské výrobě. Odůvodnění Změny č. 1 se s existující zemědělskou výrobou rovněž vypořádalo mj. na str. 89 textové části. Zemědělská činnost zde není velkého rozsahu, není v rozporu s aktuálním způsobem využitím sousedních ploch smíšených obytných (SO) a nehrozí ani negativní ovlivnění v případě ploch občanské vybavenosti (OV) situované mezi těmito obytnými plochami. Domy a zahrady jsou užívány k bydlení a rekreaci včetně koupání v četných zahradních bazénech. Umístěním objektu občanské vybavenosti neznemožní či neztíží uživatelům těchto domů a jejich zahrad jejich užívání k dosavadnímu účelu. Tento způsob užívání musí již nyní navrhovatel při své činnosti včetně zemědělské výroby respektovat. Vymezením plochy občanské vybavenosti se pro něj nic zásadního nemění. Pokud se navrhovatel obává mateřské školky, je užívána jen v pracovních dnech, kdy jsou pracující v práci, po dobu prázdnin minimálně. Možné budoucí imise jsou jen z této příčiny přiměřené příslušnému území obce. Dle odpůrce je přirozené a městotvorné, pokud je předškolní zařízení situováno v zástavbě rodinných domů, rodinám dobře dostupné, nadto v nevyužívané proluce.

24. Odpůrce s ohledem na shora uvedené žádá, aby soud návrh navrhovatele zamítl a odpůrci přiznal náhradu nákladů řízení vůči navrhovateli, neboť je malou obcí bez dostatečného odborného aparátu, nemá žádné právní oddělení ani nezaměstnává žádného právníka. Viz zejména bod [29] usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 3. 2015, č.j. 7 Afs 11/2014-47, č. 3228/2015 Sb. NSS.

III. Vyjádření OZNŘ I)

25. Je zřejmé, že navrhovatel brojí zejména vůči Změně č. 1 a Změně č. 2 Územního plánu obce Holasice Tvrzení uvedená v návrhu se týkají výlučně vymezených ploch P1 a K5, které byly vymezeny Změnou č. 1 ÚP Holasice, Změna č. 2 plochy P1 a K5 žádným způsobem neupravuje, týká se odlišných pozemků v jiné části obce, jejím přijetím nemohlo dojít ke zkrácení práv navrhovatele ve smyslu § 101a s.ř.s. V návrhu to ani netvrdí. Jak uvedl odpůrce ve svém vyjádření, ve vztahu k projednávání Změny č. 2 byl navrhovatel zcela pasivní a nebyly z jeho strany vznesené žádné námitky. Návrh navrhovatele ve vztahu ke Změně č. 2 ÚP Holasice je nedůvodný.

26. Spol. SVE GROUP a.s. má proto za to, že se soud nemůže zabývat případnými námitkami vztahujícími se ke Změně č. 2. Odkazuje na Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 4. 2019, 9 As 65/2019-29, ze kterého vyplývá, že pasivita navrhovatele v průběhu procesu přijímání územního plánu má za následek, že soud se námitkami vznesenými až v návrhu nemůže zabývat.
27. Ačkoliv si je OZNŘ I. vědoma dlouhodobých názorových rozkolů mezi navrhovatelem a odpůrcem ohledně možné výstavby školky v rámci vymezené plochy P1, tato lokalita není předmětem jakýchkoli zájmů či práv spol. SVE GROUP a.s. Z tohoto důvodu jí ani nepřisluší posouzení, zda je Návrh ve vztahu ke Změně č. 1 důvodný.

IV. Vyjádření OZNŘ II)

28. OZNŘ II, ČEPS, a.s. je provozovatelem přenosové soustavy ČR podle § 24 zákona č. 458/2000 Sb., energetický zákon. Ve Změně č. 1 je ve prospěch ČEPS, a.s. vymezen koridor pro nadzemní elektrické vedení přenosové soustavy o napětí 400 kV (dále jen „Vedení PS“) s označením T2, které je zde vedeno jako veřejně prospěšná stavba s označením VT2 stavba elektrizační sítě – TEE02 – (Slavětice -) hranice kraje - Sokolnice, nové vedení v koridoru T2 (dále jen „Koridor č. 1“). Koridor č. 1 je nezbytný pro rozvoj přenosové soustavy ČR. Zároveň se vypouští koridor územní rezervy pro vedení VVN, označen v grafické části R3).
29. Změnou č. 2 byla upravena struktura textové části Územního plánu obce Holasice (dále jen „ÚP“) podle v té době platných právních předpisů a upravena textová a výkresová část dle metodiky Standard ÚP verze 2.1.2003 MMR. Na základě Změny č. 2 je ve prospěch ČEPS, a.s. vymezen koridor Vedení PS s označením CNZ.TEE02, které je ve Změně č. 2 vedeno jako veřejně prospěšná stavba s označením VT.2 stavba elektrizační sítě - TEE02 – (Slavětice -) hranice kraje - Sokolnice, nové vedení převážně v souběhu se stávající linkou 400 kV v koridoru CNZ.TEE02 (dále jen „Koridor č. 2“). Koridor č. 2 je nezbytný pro další rozvoj.
30. OZNŘ II. dále zpochybňuje aktivní legitimaci navrhovatele k podání návrhu na zrušení OOP jako celku. Změnou č. 2 nedochází k žádným změnám, které by z pohledu lokality mohly jakýmkoliv způsobem zasáhnout do práv navrhovatele. Navrhovatel ani žádné takové změny ve vztahu ke Změně č. 2 nespecifikoval. Dle našeho názoru měl navrhovatel eventuálně směřovat svůj návrh pouze vůči Změně č. 1 a nikoliv k oběma změnám.
31. ČEPS, a.s. není z dostupných informací známo, že by obec Holasice pochybila v procesu přijímání opatření obecné povahy v podobě Změny č. 1 nebo Změny č. 2. Paralelní přijímání opatření obecné povahy v podobě změn územního plánu SZ nikterak nezakazuje. Dle dostupných informací došlo ke schválení vydání změn na jednom zasedání zastupitelstva formou samostatných usnesení a oznámení o vydání změn bylo provedeno společnou veřejnou vyhláškou. ČEPS, a.s. navrhuje Krajskému soudu v Brně zamítnout návrh navrhovatele na zrušení OOP. V případě vyhovění návrhu navrhovatele navrhuje ČEPS, a.s. pouze částečné zrušení OOP, které se nedotkne vymezení Koridoru PS v ÚP.

V. Ústní jednání konané dne 18. 2. 2025

32. Při ústním jednání dne 18. 2. 2025 vzal navrhovatel návrh na zahájení řízení částečně zpět. Zpětvzetí učinil ve vztahu k námitce systémové podjatosti a ve vztahu k návrhu, kterým se domáhal před soudem zrušení plochy K5 – plocha sídelní zeleně (součást Změny č. 1). Jinak

navrhovatel, odpůrce i OZNŘ I) a II) setrvali na svých stanoviscích a argumentaci, předestřených v návrzích a dalších písemných podáních.

33. Poněvadž projev vůle, jímž došlo k částečnému zpětvzetí návrhu, který se týkal plochy K5 nevzbuzoval pochybnosti, krajský soud výrokem I. řízení podle § 47 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále též „s. ř. s.“), zastavil.
34. Navrhovatel rovněž uvedl, že již netrvá na projednání námitek ve vztahu ke Změně č. 2. K projednání zůstala ale námitka směřující ke zrušení obou změn z důvodu, že byly přijaty dvě změny územního plánu najednou. Soud proto řízení ve vztahu ke Změně č. 2 nezastavil, vypořádal však pouze uvedenou námitku.
35. Krajský soud při jednání provedl dokazování, a to listinami přiloženými k písemným podáním.

VI. Posouzení věci soudem

36. Návrh byl podán v zákonem stanovené lhůtě (§ 101b odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb. soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů, dále jen „s. ř. s.“) a je tedy včasný. Napadené změny územního plánu nabyly účinnosti dne 9. 11. 2023, návrh byl podán dne 10. 11. 2024, v neděli. Dne 9. 11. byla sobota, posledním dnem lhůty tedy bylo pondělí 11. 11. 2024.
37. K osobě navrhovatele a jeho aktivní procesní legitimaci krajský soud uvádí, že je třeba vycházet z díkce § 101a odst. 1 s. ř. s., dle kterého může podat návrh na zrušení opatření obecné povahy ten, kdo tvrdí, že byl jeho vydáním zkrácen na svých právech. Podle názoru krajského soudu byla tato podmínka splněna, pokud se týká plochy P1 – plochy občanského vybavení.
38. Mezi účastníky řízení není sporu o tom, že navrhovatel je vlastníkem pozemků v k. ú. Holasice, v jehož přímém sousedství došlo ke změně. Navrhovatel je osobou oprávněnou předmětný návrh podat, neboť tvrdí dotčení na svých právech.
39. Další podmínkou řízení je formulace závěrečného návrhu v souladu s požadavky vyplývajícími z ustanovení §101a s. ř. s. Navrhovatel požaduje zrušení části opatření obecné povahy, kterou dostatečně označil, a proto i závěrečný návrh považuje krajský soud za souladný s požadavky zákona. Návrh obsahuje i náležitosti dle §101b odst. 2 s. ř. s., tedy dostatečně odůvodněné návrhové body.
40. Na úvod je taktéž vhodné zmínit rozhodné časové souvislosti. Územní plán obce Holasice účinný v době vydání napadeného opatření pochází z roku 2013. Pozemky sousedící s pozemky navrhovatele, které byly ve Změně č. 1 označeny jako plocha P1, byly až do přijaté změny součástí plochy smíšené obytné. Přijatou změnou byly vymezeny jako plochy přestavby – plochy občanského vybavení.
41. Ustálená judikatura Nejvyššího správního soudu v otázce meritorního přezkumu opatření obecné povahy vychází z pětistupňového algoritmu (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 9. 2005, č. j. 1 Ao 1/2005–98). Tento algoritmus spočívá v pěti krocích: 1) přezkum pravomoci správního orgánu vydat opatření obecné povahy; 2) přezkum otázky, zda správní orgán při vydávání opatření obecné povahy nepřekročil meze zákonem vymezené působnosti (jednání ultra vires); 3) přezkum otázky, zda opatření obecné povahy bylo vydáno zákonem stanoveným postupem (procesní postup při vydávání opatření obecné

povahy); 4) přezkum obsahu opatření obecné povahy z hlediska jeho rozporu se zákonem (materiální kritérium); 5) přezkum obsahu opatření obecné povahy z hlediska jeho proporcionality (kritérium přiměřenosti právní regulace). To vše samozřejmě s ohledem na námitky vznesené navrhovatelem.

42. Prvé dva kroky, tj. otázka pravomoci správního orgánu vydat napadené opatření a otázka nepřekročení meze zákonem vymezené působnosti odpůrcem, nejsou mezi účastníky řízení sporné a splnění těchto podmínek vyplývá rovněž z obsahu správního spisu. V rámci posouzení, zda byly splněny také zbývající kroky algoritmu soudního přezkumu, poté již krajský soud vycházel z návrhových bodů, které byly proti napadenému opatření vzneseny a kterými je při přezkumu napadeného opatření obecné povahy vázán.
43. Krajský soud se proto bude zabývat zbývajících třemi kroky přezkumu obsahu opatření obecné povahy ve vztahu k jednotlivým návrhovým bodům. Předně je ale třeba zdůraznit, že správní soudy jsou při přezkumu územních plánů (zejména pak při přezkumu jejich proporcionality) povinny postupovat zdrženlivě. Soud odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 10. 2007, č. j. 2 Ao 2/2007-73, podle kterého v rámci územního plánování: *„vždy jde o vyvážení zájmů vlastníků dotčených pozemků s ohledem na veřejný zájem, kterým je v nejširším slova smyslu zájem na harmonickém využití území. Tato harmonie může mít nesčíslně podob a ve své podstatě nebude volba konkrétní podoby využití určitého území výsledkem ničeho jiného než určité politické procedury v podobě schvalování územního plánu, v níž je vůle politické jednotky, která o něm rozhoduje, tedy ve své podstatě obce rozhodující svými orgány, omezena, a to nikoli nevýznamně, požadavkem nevybočení z určitých věcných (urbanistických, ekologických, ekonomických a dalších) mantinelů daných zákonnými pravidly územního plánování. Uvnitř těchto mantinelů však zůstává vcelku široký prostor pro autonomní rozhodování příslušné politické jednotky. Jinak řečeno – není úkolem soudu stanovovat, jakým způsobem má být určité území využito; jeho úkolem je sledovat, zda příslušná politická jednotka (obec) se při tvorbě územního plánu pohybovala ve shora popsáných mantinelech. Bylo-li tomu tak, je každá varianta využití území, která se takto „vejde“ do mantinelů územního plánování, akceptovatelná a soud není oprávněn politické jednotce vnucovat variantu jinou.“* Obdobně rovněž rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 3. 2013, č. j. 1 AOs 3/2012-59, ze dne 16. 3. 2020, č. j. 1 As 245/2019-38, atp.

Odpůrce vydal opatření zákonem stanoveným způsobem

44. Krajský soud se nejprve bude zabývat otázkou, zda odpůrce opatření vydal zákonem stanoveným způsobem. Jak vyplývá z výše uvedeného, navrhovatel vzal při ústním jednání zpět námitky týkající se systémové podjatosti odpůrce. Soud se tedy jejich posouzením nezabýval.
45. Nedůvodnou soud shledal námitku, že nezákonný byl proces pořizování dvou změn najednou. To dle navrhovatele činilo proces pořizování nepřehledným, ve skutečnosti obě změny na sebe navazovaly. Jak již bylo uvedeno, navrhovatel dal v řízení najevo, že netrvá na projednávání námitek vůči Změně č. 2 (ostatně žádné konkrétní námitky, které by nasvědčovaly možnosti porušení jeho hmotných práv nevznsl). K projednání tedy zůstala tedy pouze námitka týkající se nezákonnosti pořizování dvou změn najednou.
46. Dle soudu nic nebrání pořizovateli změny územního plánu, aby projednával a přijal najednou dvě změny územního plánu. Změny byly uskutečněny v různých částech obce, které spolu nesouvisejí. Nutnost přijetí Změny č. 1 byla odůvodněna v I. zprávě o

uplatňování Územního plánu Holasice, která byla schválena na zasedání zastupitelstva obce dne 24. 10. 2019. Bylo shledáno, že vzhledem k rostoucímu počtu obyvatel je nutno vymezit nové plochy pro občanskou vybavenost, a to především mateřskou školku. Na stejném zasedání pak bylo schváleno pořízení Změny č. 1 územního plánu. První veřejné projednání této změny proběhlo 22. 11. 2021, opakované projednání pak 12. 7. 2023. O záměru pořízení Změny č. 2 rozhodlo zastupitelstvo obce Holasice na zasedání dne 14. 2. 2023. Veřejné projednání proběhlo 19. 7. 2023. Jejím cílem bylo dořešení – dokončení urbanistické struktury obce Holasice v lokalitě Čtvrť (tedy na opačném, západním konci obce Holasice, než kterého se týkala Změna č. 1) a zajištění dostupné občanské vybavenosti. Každá ze změn měla svůj samostatný proces pořizování, samostatné podklady, samostatně vedené spisy. Až nakonec došlo k jejich společnému schválení a vydání na zasedání obce Holasice dne 24. 10. 2023. Ohledně každé změny bylo přijato samostatné usnesení. Není pravdou, jak tvrdí navrhovatel, že je obtížné zjistit, kde začíná Změna č. 1 a kde Změna č. 2. Soud nezjistil ani opodstatněnost navrhovatelova tvrzení, že pořizovatel rozdělil záměr změn k námitkám navrhovatele a z toho důvodu snížil regulativy zástavby a došlo ke snížení hlukových limitů. Tato námitka není více rozvinuta, navrhovatel pouze konstatuje uvedené skutečnosti, aniž v této souvislosti namítá nezákonnost nebo dotčení práv. Obě změny mají samostatné textové části, které se neprolínají. Jak správně uvedl odpůrce, souběžné přijetí změn nazakazuje žádné z ustanovení zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (dále jen „stavební zákon“). Ostatně navrhovatel ani nenamítal porušení žádného konkrétního ustanovení v procesu přijímání obou změn. Jak již bylo uvedeno, změny byla projednávány zvlášť, což spíše přispělo k jejich přehlednosti. Se Změnou č. 1 bylo započato mnohem dříve, potřeba Změny č. 2 nastala později. Krajský soud je přesvědčen, že odpůrce postupoval při vydání obou změn v souladu se zákonem, neshledal, že by pořizovatel nepostupoval v souladu s příslušnými předpisy. Třetí krok algoritmu je podle něj splněn.

Nepřezkoumatelnost

47. Navrhovatel namítal, že odpůrce pochybil při odůvodnění Změny č. 1. Při dalším projednání textovou část pouze více vyšperkoval, aniž by se řádně vypořádal s uplatněnými námitkami. Svou podstatou se jedná o námitku nepřezkoumatelnosti. Krajský soud je povinen se při přezkumu obsahu opatření obecné povahy věnovat této tvrzené vadě před samotným věcným přezkumem, neboť pokud by bylo odůvodnění skutečně nepřezkoumatelné, bránilo by to přezkumu opatření v rozsahu dalších návrhových bodů.
48. Jak navrhovatel správně uvedl, i odůvodnění opatření obecné povahy musí obsahovat esenciální obsahové náležitosti běžného správního rozhodnutí (§ 68 odst. 3 a § 174 odst. 1 správního řádu). Nedostatek důvodů pro rozhodnutí způsobuje nepřezkoumatelnost (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 12. 2008, č. j. 1 Ao 3/2008-136). Na druhou stranu je třeba zdůraznit, že nepřezkoumatelnost musí být vykládána ve svém skutečném smyslu, tj. jako nemožnost přezkoumat určitý úkon správního orgánu pro nemožnost zjistit v něm jeho obsah nebo důvody, pro který byl vydán (viz usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 2. 2008, č. j. 7 Afs 212/2006-74, byť se závěry usnesení týkají rozhodnutí ve smyslu § 65 s. ř. s., lze úvahy o nepřezkoumatelnosti rozhodnutí aplikovat i na nepřezkoumatelnost opatření obecné povahy). Platí taktéž, že nelze institut nepřezkoumatelnosti libovolně rozšiřovat; zrušení pro nepřezkoumatelnost je vyhrazeno těm nejzávažnějším vadám, kdy pro absenci důvodů či pro nesrozumitelnost nelze úkon

správního orgánu meritorně přezkoumat. Nepřezkoumatelnost pro nedostatek důvodů má místo zejména tehdy, opomene-li správní orgán či soud na námitku účastníka zcela (tedy i implicitně) reagovat (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 1. 2013, č. j. 1 Afs 92/2012-45, či ze dne 29. 6. 2017, č. j. 2 As 337/2016-64).

49. Aplikuje-li krajský soud výše uvedené závěry na nyní projednávanou věc, nemůže námitce nepřezkoumatelnosti přisvědčit. Není pravdou, že by odpůrce po opakovaném projednání textovou část pouze více „vyšperkoval“. Odpůrce reagoval podrobně na námitky podané odpůrcem dne 29. 11. 2021 po prvním projednání i na námitky podané dne 18. 7. 2023 po opakovaném projednání, věnoval se jim na stranách 79 až 97 textové části Změny č. 1. Námitky vždy zamítl v celém rozsahu, přičemž obsáhle odůvodnil, proč takto učinil. Nutno zdůraznit, že navrhovatel vznesl v této souvislosti pouze obecné námitky, žádné konkrétní skutečnosti, které by odpůrci vytýkal, neuvedl.

Zákonnost, přiměřenost a proporcionalita

50. Krajský soud se proto dále bude zabývat čtvrtým krokem přezkumu obsahu napadeného opatření obecné povahy, a to z hlediska jeho rozporu se zákonem (materiální kritérium). Navrhovatel argumentuje zejména porušením principů proporcionality a přiměřenosti, a to také v souvislosti s tím, že odpůrce nerefletoval současný stav v území. Tyto námitky se ovšem týkají převážně pátého kroku algoritmu. Čtvrtý krok však velmi úzce souvisí se samotnou problematikou proporcionality, proto se soud bude, v souvislosti s námitkami navrhovatele, zabývat i touto záležitostí, neboť ji dle názoru soudu nelze od otázky proporcionality napadeného opatření obecné povahy oddělit. V tomto smyslu soud odkazuje na usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 11. 2010, č. j. 1 Ao 2/2010-116, dle něhož „[č]tvrtá fáze (problémový okruh) algoritmu (materiální kritérium, řešící otázku, zda obsah opatření je v souladu se zákonem) a pátá fáze (přezkoumání obsahu z hlediska jeho proporcionality) se z pohledu otázky právě zkoumané do značné míry prolínají. To proto, že zákonným (právním) kritériem rozhodování veřejné správy obvykle bývá také – v textech právních předpisů nejrozličnějším způsobem vyjádřená nebo ze základních principů činnosti veřejné správy dovoditelná – jak věcná správnost přijatého rozhodnutí, tak jeho přiměřenost (proporcionalita). Jinými slovy – jen věcně správné a přiměřené rozhodnutí je také rozhodnutím zákonným. Obě kritéria není vhodné od sebe v praxi uměle oddělovat a řešit složité doktrinní otázky rozhodnutí zákonných a současně věcně nesprávných (a vice versa)“.

V uvedených souvislostech je ovšem nutno také dle ustálené judikatury zohlednit, zda navrhovatel byl aktivní v procesu přípravy a přijímání opatření obecné povahy. Jak již bylo výše rekapitulováno, ze správního spisu vyplývá, že navrhovatel v průběhu procesu přijímání územního plánu uplatnil proti Změně č. 1 námitky při prvním i opakovaném projednání. Ač se jimi odpůrce podrobně zabýval a jejich vypořádání je součástí textové části, ve vyjádření k návrhu poukázal na to, že námitky proti upravené části Změny č. 1 při opakovaném projednání nebyly podány včas. Navrhovatel je sice zaslal e-mailem dne 18. 7. 2023, nikoliv však do elektronické podatelny obce Holasice, ale chybně do podatelny obce Židlochovice. Zároveň toto podání nedoplnil ve lhůtě 5 dnů v souladu s §37 odst. 4 správního řádu. Soud ze správního spisu zjistil, že skutečnosti ohledně doručení námitek, které odpůrce uvedl, jsou pravdivé. Odpůrce se tedy námitkami nemusel zabývat. Nicméně je řádně vypořádal a staly se tak součástí odůvodnění Změny č. 1. Za těchto okolností je soud toho názoru, že vada při doručování byla zhojena.

51. V předmětné věci došlo ke změně funkčního využití plochy P1, která byla do přijaté změny součástí plochy smíšené obytné. Přijatou změnou byly vymezeny jako plocha přestavby – plocha občanského vybavení. Tato plocha leží v přímém sousedství pozemků navrhovatele. Nejedná se tedy o změnu na pozemcích v jeho vlastnictví. Odpůrce od počátku konkrétně uváděl, že změna je přijata za účelem výstavby mateřské školky. Ze spisu je zřejmé, že se jedná o dlouhodobý úmysl, se kterým navrhovatel od počátku nesouhlasí. Změnu považuje za nepřiměřenou, bez respektu k okolní zástavbě, nekorespondující s potřebami obce a obyvatel, v rozporu s požadavky územního plánování, občanskou vybavenost je možno dle něho řešit jinde, nejlépe na opačném konci obce, kde dochází k nové výstavbě, budou tam bydlet mladé rodiny s dětmi. Ve staré zástavbě tato potřeba není, od nové výstavby školka bude příliš vzdálená. Problematická je rovněž dopravní obslužnost nové školky. Nelze očekávat ani nárůst obyvatelstva.
52. Již ze Zprávy o uplatňování ÚP Holasice z 24. 10. 2019 vyplývá potřeba vymezit nové plochy pro občanskou vybavenost, konkrétně odůvodnění Změny č. 1 vyplývají důvody, proč odpůrce přistoupil ke změně funkčního využití dotčených pozemků. Konkrétní je potřeba nové mateřské školky vzhledem k rozvoji bydlení v obci a nárůstu počtu obyvatel. Růst počtu obyvatel je konkretizován čísly z let 2013–2019. Žádoucí je tedy provést změnu územního plánu, a to mimo jiné na pozemcích p.č. XJ, XK, XL, XO, XP. Proti zprávě o uplatňování ÚP navrhovatel vznesl námitky v souvislosti s touto plánovanou změnou. ve vyhodnocení námitek odpůrce především zdůraznil, že se jedná o změnu logickou, neboť se jedná o pozemky ve vlastnictví obce. Prověření záměru bude provedeno v rámci změny ÚP.
53. V textové části Změny č. 1, kapitola 10, bod 3) bylo přijaté řešení plochy přestavby P1 na pozemku p.č. XI a části pozemků XJ, XK a XL, k.ú. X zdůvodněné s tím, že obec potřebuje tyto pozemky ve svém vlastnictví využívat pro občanskou vybavenost, konkrétně předškolní vzdělávání. Podmínkou je vhodné začlenění do stávající urbanistické struktury území. Vymezení plochy je nezbytné z důvodu setrvalého nárůstu obyvatel, poslední nárůst v rámci 1 roku činil 100 obyvatel. Původní kapacity předškolního vzdělávání v rámci budovy ZŠ byly využity, nová kapacita byla prozatím zajištěna pouze v části Čtvrť. Je však nutno řešit s předstihem nárůst obyvatelstva. Možnost konkrétního umístění předškolního zařízení je zpracováno proto, aby byla zajištěna docházková vzdálenost, která je asi 400 m z východní části a byla minimalizována nutnost dojíždění. I přes výrazný rozvoj západní části obce je stále těžiště výstavby v části východní, v návaznosti na přirozené centrum obce. Plocha P1 je na východní části území, věnované především bydlení a je určena k pokrytí v tomto a navazujícím území. Dopravní obsluha je zajištěna z přilehlého veřejného prostranství obce. Lokalizace na okraji východní plocha je výhodná i z hlediska návaznosti na sídelní zeleň a zahrady, nenavazuje přímo na plochy zemědělské prvovýroby. Soud dodává, že námitky týkající se sousedství s plochami, kde probíhá zemědělská výroba, se týkala plochy K5 a navrhovatel vzal návrh ve vztahu k ní zpět.
54. V kapitole 11 – vyhodnocení účelového využití zastavěného území a vyhodnocení potřeby vymezení zastavitelných ploch je proveden rozbor stávajících kapacit místních mateřských škol s tím, že jsou zcela naplněny, bez jakýchkoliv rezerv. Je poukázáno na to, že k rozvoji a rozšiřování bydlení dochází jednak v nové lokalitě čtvrtě v západní části území, ale i ve východní, původní struktuře zástavby. Nové občanské vybavení pro školství je nutno vymezit v obou částech.

55. Kapitola 17. obsahuje rozhodnutí o námitkách. Ve vztahu k ploše P1 navrhovatel vznesl námitky již při prvním projednání. Námitky byly řádně a podrobně vypořádány. Odpůrce zdůraznil, že pro plochu P1 byla stanovena podmínka, že výstavba musí být začleněna do stávající přirozené struktury obce. Obec je vlastníkem pozemků v této ploše, je proto logické, že ji hodlá využít k občanské vybavenosti namísto toho, aby draze kupovala pozemky od jiného vlastníka. Jedná se o proluku v zastavěném území, napojenou na komunikaci na ulici V., pozemky nejsou zemědělsky obhospodařovány. Východní část obce i nadále zůstává těžištěm zástavby. Umístění školky navazuje na přirozené centrum obce. Dále odpůrce opět zdůraznil potřebu dalšího zařízení pro předškolní vzdělávání. Zabýval se i otázkou dopravní obslužnosti. Parkování a otáčení vozidel je zajištěno na neveřejném prostranství obce na pozemcích p.č. XM a XN na ulici V., školka je však v vhodné vzdálenosti z východní části obce, je to 400 m. Soud k tomuto tématu dodává, že předpoklad navrhovatele, že školka má sloužit obyvatelstvu z části obce Čtvrť, a lidé budou dojíždět autem, se ukázal být chybný. Z odůvodněné Změny č. 1, plocha P1 je zřejmé, že zařízení má primárně sloužit obyvatelstvu z přilehlé, východní části. V tomto kontextu se nedá očekávat podstatné navýšení dopravy. Jak však správně uvedl odpůrce ve vyjádření k návrhu, dopravní řešení bude otázkou stavebního řízení.
56. Při opakovaném projednání navrhovatel, jak již bylo uvedeno, vznesl opět námitky, ve kterých mimo jiné v obecné rovině vytknul odpůrci, že nedostatečně vypořádal jeho předchozí námitky. Dále doplnil již předchozí námitky. Odpůrce se jimi řádně zabýval a vypořádal je. Soud připomíná, že navrhovatel v návrhu blíže nekonkretizoval, jak měl odpůrce při vypořádání jeho námitek pochybit.
57. Je třeba přisvědčit odpůrci, že pořizování územního plánu je naplněním práva na samosprávu. Toto právo garantuje čl. 8 Ústavy ČR a které zahrnuje mj. i právo uspořádat své územní poměry podle vlastních představ (srov. nálezy Ústavního soudu ze dne 5. 1. 2012, sp. zn. II. ÚS 482/10, a rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 10. 2007, č. j. 2 Ao 2/2007-73).
58. Soud konstatuje, že v procesu územního plánování dochází k vážení řady různých, často odlišných nebo dokonce protichůdných, zájmů soukromých i veřejných. Téměř vždy dochází přijetím územního plánu k určitému dotčení na vlastnických právech, a to i pokud se týká sousedících pozemků. Samotná existence takového zásahu však nemůže být důvodem pro zrušení napadené části územního plánu za situace, kdy *„veškerá omezení vlastnických práv a jiných věcných práv z něho vyplývající mají ústavně legitimní a o zákonné cíle opřené důvody a jsou činěna jen v nezbytně nutné míře a nejšetnějším ze způsobů vedoucích ještě rozumně k zamýšlenému cíli, nediskriminačním způsobem a s vyloučením libovůle (zásada subsidiarity a minimalizace zásahu)“*. K tomu blíže usnesení rozšířeného senátu ze dne 21. 7. 2009, č. j. 1 Ao 1/2009-120.
- Jak vyplývá z nálezu Ústavního soudu ze dne 14. 1. 2020, sp. zn. III. ÚS 2833/19, stanovení funkčního využití území při splnění všech zásad a cílů územního plánování je součástí pravomocí spadajících do samostatné působnosti obce, do které správní soudy mohou zasahovat pouze omezeně. Úkolem správních soudů není stanovit, jakým způsobem má být určité území využito; jejich úkolem je sledovat, zda se *„příslušná politická jednotka (obec) při tvorbě územního plánu pohybovala v určitých věcných (urbanistických, ekologických, ekonomických a dalších) mantinelech daných zákonnými pravidly územního plánování. Je-li tomu tak, je každá varianta využití území, která se takto „vejde“ do mantinelů územního*

plánování, akceptovatelná a soud není oprávněn politické jednotce vnucovat variantu jinou“ (k tomu např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 10. 2007, č. j. 2 Ao 3/2007-73, a ze dne 16. 12. 2020, č. j. 8 As 161/2018-84).

59. Dle názoru soudu odpůrce dostatečně odůvodnil přijatou změnu s ohledem na potřeby obce i území, ve kterém ke změně došlo. Je třeba opět zdůraznit, že přijatá změna se netýkala pozemku ve vlastnictví navrhovatele, ale pozemků v jeho sousedství. Soud ovšem nepochybně, že i taková změna je způsobilá zasáhnout do jeho práv. V nyní projednávané věci odpůrce podle názoru soudu zvolil takové, které nevybočuje ze zákonných mantinelů. Změna byla řádně projednána a zdůvodněna, a to i s ohledem na námitky vznesené navrhovatelem v procesu projednávání. Odpůrce odůvodnil změnu s ohledem na poměry v obci, prokázal potřebu této změny s ohledem na zdokladovány nárůst počtu obyvatelstva a stávající kapacity, pokud se týče předškolního vzdělávání. Řešil i dopravní obslužnost. Odůvodnění napadené Změny č. 1 územního plánu tedy obsahuje nejenom řádné vypořádání se s námitkami navrhovatele, nýbrž i srozumitelnou úvahu, proč bylo přistoupeno ke změně funkčního využití právě na předmětné ploše. Možnost umístění zařízení pro předškolní vzdělávání do území, sloužícímu k bydlení, je logické. Podstatnou je i skutečnost, že ke změně došlo na pozemcích ve vlastnictví obce, obec tedy nemusí vynakládat prostředky na zakoupení vhodného pozemku.
60. Pokud se týká dotčení práv navrhovatele, v návrhu obecně argumentoval nevhodností umístění školy na sousedním pozemku s ohledem na charakter území, kde bydlení navazuje na zemědělskou výrobu poukazoval na to, že se jedná o osobní schválnost vedení obce. Neuvedl však žádné konkrétní důvody, proč by tento záměr byl nepatřičný a čím konkrétně by jeho práva měla být dotčena. Jak je výše uvedeno, odpůrce změnu dostatečně odůvodnil. Vzhledem k zásahu do práv navrhovatele neshledal soud zásah neproporcionálním. Soud zdůrazňuje, že konkrétní stavební záměr výstavby školky bude řešen ve stavebním řízení, kde navrhovatel může namítat dotčení na svých právech, pokud k němu dojde.
61. Krajský soud na základě shora provedeného posouzení neshledal návrh důvodným, a proto jej zamítl ve smyslu § 101d odst. 2 s. ř. s.
62. O nákladech řízení bylo rozhodnuto ve smyslu § 60 odst. 1 s. ř. s., podle kterého má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. V dané věci neúspěšní navrhovatelé nemají právo na náhradu nákladů řízení. Odpůrce byl ve věci úspěšný, soud mu přiznal právo na náhradu nákladů řízení. Odpůrce je poměrně malou obcí o cca 1 400 obyvatelích, nedisponuje právním oddělením a nejedná se ani o obec s rozšířenou působností, ani o obec s pověřeným obecním úřadem. Z tohoto důvodu soud považuje náklady na právní zastoupení za účelně vynaložené. Náklady řízení odpůrce sestávají z odměny a náhrady hotových výdajů zástupce odpůrce. Odměna zástupce náleží za 3 a půl úkonu právní služby (příprava a převzetí zastoupení, písemné vyjádření k věci, účast na jednání před soudem, účast při vyhlášení rozsudku). Jeden úkon byl poskytnut podle § 9 odst. 4 písm. d), § 7 bod 5. a § 11 odst. 1 písm. a) a d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., ve znění před účinností vyhlášky č. 258/2024 Sb. a náhrada činí 3 100 Kč za úkon a náhrada hotových výdajů 300 Kč. Dva a půl úkony byly poskytnuty po účinnosti uvedené vyhlášky, odměna činí 2 x 4 620 Kč, 1 x 2 310 Kč a 3 x náhrada hotových výdajů 450 Kč. Celková výše nákladů řízení odpůrce tak činí 16 525 Kč.

63. Osoby zúčastněné na řízení nemají právo na náhradu nákladů řízení, neboť jim soudem nebyla uložena žádná povinnost, v souvislosti s níž by jim náklady vznikly (§ 60 odst. 5 s. ř. s. a contrario).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 25. února 2025

Zuzana Bystřická v.r.
předsedkyně senátu